

de med paagældendes Kur og Pleje forbundne Udgifter uden Retsvirkning for Modtageren. Retten til Sygehjælp i Henhold til nærværende Bestemmelse omfatter ogsaa Betaling efter de for Sygekasserne gældende Regler for Ydelse af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende livsvigtige Præparater.

§ 249 bestemmer, at saafremt det ved Lægeundersøgelse godtgøres, at en Person, der omfattes af Bestemmelserne i §§ 247 og 248, bør anbringes i en *Plejestiftelse for kronisk syge* af Hensyn til hans særlige, hjælpeløse Tilstand, kan han, saafremt han ikke er berettiget til Indlæggelse paa et Alderdomshjem, kræve sig optaget paa en saadan, ligesom det sociale Udvalg under tilsvarende Forhold kan beslutte saadan Anbringelse. Vægrer paagældende sig ved at efterkomme en af det sociale Udvalg i Henhold til foranstaaende truffen Beslutning om Anbringelse i en Plejestiftelse for kronisk syge, bortfalder hans Krav paa Hjælp efter §§ 247—48.

Den Hjælp, som Opholdskommunen maatte yde til Betaling af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende *livsvigtige Præparater*, udover hvad der maatte blive betalt af Sygekassen i Henhold til Lov om Folkeforsikring eller af Kommunen i Henhold til nærværende Lovs § 244, Stykke 4, og § 248, Stykke 4, betragtes efter § 250 i Trangstiltælde som Sygehjælp, naar de omhandlede Præparaters Anvendelse af en Læge erklæres for nødvendig for vedkommende Patient.

Forsorg for abnorme, vanføre m. fl. § 251 bestemmer først, at Forsorgen for de sindssyge eller aandssvage, der maa anses som farlige for den offentlige Sikkerhed, vedrører ikke denne Lov, men sker efter de hidtil gældende Regler paa Grundlag af Dom eller Overøvrighedsresolution. Udgifterne ved denne Forsorg afholdes af Statskassen.

Efter § 252 drager det sociale Udvalg i Trangstiltælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *sindssyg* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted,